

Boros Imre: Félretájékoztató 1.

2016 január 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egyes híreket valós jelentőségükhöz képest túlhangsúlyoznak, másokat meg, ha éppen említenek is, valós jelentőségük alatt szerepeltetnek.

A politikai hírek közül a kedvelt iskolapéldám a tőlünk ezer kilométerre fekvő és lakossága számát, világgazdasági jelentőségét tekintve elenyésző Izrael. Az országból sokszorosan több híradás érkezik, mint a velünk szomszédos

országokból. Pedig a közönség szempontjából hasznosítható információkban lenne sok hasonlóság. Izrael is kis gazdaság, hasonlóan a minket körülvevő országokéhoz. Izraelben is – hasonlóan a minket körülvevő országokhoz – jelentékeny magyar nyelvű népesség él.

Izrael a magyar híryanag kedvence, míg a környező országokról alig szólnak a krónikák. Nekünk fontos információkról, mint például az ott élők magyarok helyzetéről, sokszor csak kerülőutakon értesülünk. Az aktuális politikai híreken túl engem azonban sokkal jobban foglalkoztatnak a gazdaságról generált hírfolyamban fellelhető, kiáltó aránytalanságok, amikor a hazai publikumnak közömbös híreket unásig ismételtetik, a valóban érdekes és a közönség számára igazán lényegbevágóak pedig vagy elsikkadnak, vagy jelentőségük alatt szerepelnek.

A teljesség igénye nélkül csak a legbátrabb aránytalanságokat veszem most sorra. Kezdjük a gazdasági híradások slágerhírével, a bruttó társadalmi termék – vagy ahogy a közönség már régóta ismeri, a GDP (dzsidípi) – körüli ügyekkel. A definíció szerint ez nem más, mint a hazánkban egy naptári év alatt megtermelt összes javak pénzegységben (euróban, forintban) kifejezett értéke. Már a definíció alkalmazásával kapcsolatban is felmerülnek komoly kételyek. Ma ugyanis hazánkban nagyon meghatározó a külföldi tőke szerepe. Kiváltképp igaz ez a hazánkon keresztül folytatott export- és importtevékenységre. Az ország teljes gazdasági teljesítményének döntő hányadát kitevő exporttevékenység döntő hatással van a jólétünkre – ha az éppen sikeres.

A multik sokat exportálnak és importálnak. S máris felmerül a kérdés, hogy akkor mi a mi GDP-nk? Úgy kell ezt számolni, hogy milyen áron hagyja el az export az országot, vagy úgy lenne igazán fair, ha azt is ki lehetne számolni, hogy a tőlünk kivitt termékek végül a piacon milyen áron kelnek el. Nyilván az utóbbi lenne a helyes, hiszen a GDP a definíció szerint azt határozza meg, hogy mekkora a nálunk elállított termékek teljes értéke valamilyen pénznemben kifejezve. Természetesen a kérdés csak elméleti, mert a valóságos értékesítési árról a GDP-t megállapító hatóságainknak fogalmuk sincs, és nem is lehet, mert ez a külföldi cégek szigorú üzleti titka.

Valójában tehát nem tudjuk, hogy mennyi az annyi, azaz, hogy mennyi értéket állított el egy meghatározott évben a magyar gazdaság. Mégis nagy a hűhó a GDP körül. Hivatalosan szinte ebben mérjük a boldogulásunkat. Aggódva figyeljük a havi, a negyedévi, a félévi és félévként az éves összehasonlító adatokat, és ebből vonjuk le hivatalosan a messzemenő következtetéseket. Summásként, ha az így származtatott GDP-adatok nemzetközi összehasonlításban is jók, akkor nagy az ujjongás, ha meg egy kicsit lecsúszunk, akkor el is kényeskedünk. Szóval, ennyit a GDP-ről, tehát a nagy semmiről dől a szószátyár „tájékoztató”. Ami meg valóban lényeges lenne, arról meg jórészt senki sem hallgat. A jövedelemről, a nemzet jövedelméről, amit majd jóléte fedeztetére el tud költeni.

Évekkel ezelőtt egy statisztikus középvezetőt faggattam, mert semmiféle adatot nem találtam arra, hogy a legutolsó rendszerváltás előtti évhez viszonyítva miként alakult a nemzeti jövedelmünk, az a bizonyos GNI. Az volt a válasz, hogy ilyen adat nincs. (Szerintem azóta sincs, vagy nagy a titok körülötte.) Amikor tovább szorongattam az illető statisztikust az okokat firtatva, hogy nem vagyunk-e kíváncsiak anyagi viszonyaink valós alakulására az elmúlt negyedszázadban, kínjában azzal tért ki a válasz elől, hogy csak 1995-ig vannak az adatok kimunkálva. Ez is csak azért történt, mert erre kötelezett bennünket az Európai Bizottság.

Ezek szerint jobban érdekli a mi jövedelmi helyzetünk alakulása, mint bennünket. Furcsa állapot, és egyben elítélendő hozzáállás. Az unió ugyanis nem a GDP-hez, hanem az ország tényleges jövedelmének alakulásához igazít bizonyos dolgokat, s a fejlettségi szintet is ezen méri, mert tudja, hogy a GDP egy nagy kamu. Célszerű lenne a GDP–GNI-ügyben is felvenni a lépést, ugyanis a valós tájékoztatásnak lehet igazi mozgósító ereje. A 2010 utáni nemzetközi gazdaságpolitikában ugyanis népjóléti szempontból nem az volt a lényeg, hogy miként alakult a GDP, hanem hogy – szinte ettől függetlenül – miként alakult a hazai jövedelem, a GNI.

Az intézkedések egész sora szolgálta a célt, hogy függetlenül a GDP alakulásától és a köré varázsolt számbavész mutatóványoktól, jelentős javulás következett be a jövedelmekben. Ezt szolgálta a rezsicsökkentés, a devizahitelek kivezetése, de a világpiac is a segítségünkre sietett, amikor kegyesen lementek az energiaárak. Ehhez járult hozzá nagyban a jegybank nemzetközi monetáris politikája azzal, hogy az egekben a földre szállította le a kamatokat. Ezért jutottak források jelentős reálbér-, illetve reálnyugdíj-emelésre és egyéb jóléti intézkedésekre. Emiatt döntött rekordot az idegi kereskedelmi forgalom, emiatt volt soha nem látott roham az üzletekben karácsony előtt; mert volt pénz, volt jövedelem, és sokkal több, mint azt a GDP alakulásából ki lehetett volna következtetni.

Ugyancsak túlhangsúlyozott a hírfolyamban a tőzsde szerepe. A cégek részvényeit döntő részben külföldiek tulajdonolják, adják-veszik, tehát a hazai média nélkül is pontosan tájékozódnak. Egyébként a tőzsdén jegyzett cégek tőkéje a hazánkban működő cégeknek is csak a csekély hányada. A tízmillió magyar kilencvenkilenc százalékát ez hidegen hagyja. Mégis reggel azzal kelünk, este azzal fekszünk, hogy csatornák százain más sem zeng, mint hogy mit csinált ma a BUX.

(folytatjuk)

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmenedek.com

Ajánló